

Viața lui Moise, vol I

Dumnezeu îl cheamă pe Moise, lecția a 2-a

Informații generale

Text biblic: *Exodul 2:10 – 4:18*

Comentarii: *Warren Wiersbe, Matthew Henry*

Moise, cunoscut ca „prietenul lui Dumnezeu”, a trăit 120 de ani. Moise a fost educat ca un prinț egiptean, fiind instruit ca soldat în cea mai avansată armată din lume. El deprinsese cele mai sofisticate tehnici de luptă ale unui războinic instruit.

Moise n-a fost fericit să vadă tratamentul la care era supus poporul lui; el a omorât un egiptean pentru că l-a tratat rău pe un evreu. Fapte 7:25 ne spune că el „credea că frații lui vor pricepe că Dumnezeu prin mâna lui le va da izbăvirea; dar n-au priceput”. Când el a muștrătat pe doi evrei (*Fapte 7:26*), unul din ei l-a întrebat: „Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?” Ei n-au înțeles că era chiar planul lui Dumnezeu ca Moise să fie conducătorul lor.

Deși a fost crescut în luxul palatului, îl vedem pe Moise gata să îndeplinească slujbe umilitoare, cum era aceea de a scoate apă; el care fusese servit mereu, acum aștepta femeile la fântână ca să le slujească. În providența lui Dumnezeu, viața lui Moise în Madian îl va pregăti să fie în comuniune cu Dumnezeu. Ca și păstor el va petrece mult timp pe munte. Ce contrast între viața lui Moise ca prinț egiptean și aceea a unui păstor în Madian! Ca și prinț, totul s-a făcut pentru el; ca și păstor el trebuia să facă totul pentru sine; el avea chiar slujba pe care fusese învățat s-o disprețuiască (*Geneza 43:32; 46:32-34*) și a trăit ca un străin necunoscut. Ce experiență umilitoare trebuie să fi fost aceasta pentru Moise! Dar Dumnezeu îl pregătea pentru conducere. Trăind viața unui păstor și a unui nomad, Moise a învățat despre felul de viață al oamenilor pe care îi va conduce și despre viața în deșert, de asemenea. Probabil că Moise nu-și dădea seama și nu aprecia această lecție, dar Dumnezeu îl pregătea să elibereze Israelul din încătușarea lui faraon.

Muntele Horeb este un alt nume pentru Muntele Sinai, acolo unde Dumnezeu va descoperi poporului Său Legea Lui. Dumnezeu i-a vorbit lui Moise dintr-o sursă neașteptată: un rug aprins. Când Moise l-a văzut s-a dus să investigheze. Dumnezeu s-ar putea să folosească și cu noi surse neașteptate de comunicare, fie oameni, gânduri sau experiențe. Fii dornic să investighezi și fii deschis la surprizele Lui!

Moise a văzut rugul aprins și a vorbit cu Dumnezeu. Mulți oameni din Biblie l-au experimentat pe Dumnezeu în forme vizibile (*nu neapărat umane*). De exemplu, când sclavii au fost eliberați din Egipt, Dumnezeu i-a condus prin stâlpi de nor și de foc. Dumnezeu a făcut ca astfel de apariții să încurajeze noua Lui națiune, să-i conducă și să dovedească că mesajul Lui verbal era demn de încredere.

Viața lui Moise se poate împărți în trei etape de 40 de ani: primii 40 de ani într-un palat împăratesc, următorii 40 în Madian ca păstor, iar acum primește chemarea de la Dumnezeu. Dumnezeu l-a găsit pe când păzea turma, o slujbă umilă pentru un om cu educația lui. Când eliberarea Israelului a fost promisă lui Avram, el a văzut niște flăcări arzând care semnifică bucuria și lumina pe care le-o va aduce libertatea (*Geneza 15:17*). Acum însă lumina strălucea dintr-un rug țepos. Dumnezeu le promite libertatea.

Moise, cel care a adus Legea în Israel, este un tip reprezentativ al lui Cristos prin mai multe similarități:

- amândoi au fost păziți de pericolele copilăriei (Exod 2:2-10 cu Matei 2:14,15);
- amândoi au fost ispitiți, dar ei au stăpânit răul (Exod 7:11 cu Matei 4:1);
- amândoi au postit 40 de zile (Exod 34:28 cu Matei 4:2). Singurătatea a fost puterea lor;
- amândoi au avut puterea să controleze marea (Exod 14:21 cu Matei 8:26);
- amândoi au hrănit mulțimi (Exod 16:26 cu Mat. 14:20,21);
- amândoi aveau o față care radia (Exod 34:35 cu Matei 17:2);
- amândoi au îndurat cârtiri (Exod 15:24 cu Marcu 7:2);
- amândoi au fost discreditați acasă (Numeri 12:1 cu Ioan 7:5);
- amândoi erau puternici în rugăciune (Exod 32:32 cu Ioan 17);
- amândoi au avut 70 de ajutoare (Numeri 11:16, 17 cu Luca 10:1);
- amândoi au reapărut după moarte (Matei 17:3 cu Fapte 1:3).

Moise ne-a dat primele cinci cărți ale Vechiului Testament cunoscute ca Pentateuhul. Când Isus a spus: „Moise a scris despre Mine”, El a pus pecetea titlului de autor a acestor cărți.

În viața lui Moise descoperim trei mari teme ale credinței:

- 1) *Refuzul celui care are credință* – Moise alege să se identifice cu poporul lui Dumnezeu renunțând la privilegiile lui de prinț al Egiptului.
- 2) *Suferința credinței* – adevărata credință determină valorile corecte și deciziile corecte care decurg. În Evrei 11:26 ni se arată de ce Moise nu s-a mai întors la vechiul mod de viață. El s-a identificat cu evreii, deși aceștia erau sclavi; este un model pe care îl vor urma și apostolii care au suferit.
- 3) *Răsplătirea credinței* – Moise avea „ochii pironiți spre răsplătire”. Dumnezeu răsplătește adevărata credință chiar și aici pe pământ prin răbdare, curaj și eliberare. „Moise a ales neperisabilul, a văzut invizibilul și a făcut imposibilul”.

La porunca lui Dumnezeu, Moise și-a scos sandalele și și-a acoperit fața. Scoaterea încălțămintei era un semn de reverență, arătând propria nevrednicie în fața lui Dumnezeu. Dumnezeu este prietenul nostru, dar este și Domnul nostru suveran. A te apropia de El în mod frivol arată lipsă de respect și de sinceritate. Ai grijă, ajustează-ți atitudinea atunci când Îl abordezi pe Dumnezeul cel sfânt!

În Fapte 7:22 ni se spune că Moise era „puternic în cuvinte și în fapte” și totuși când Dumnezeu l-a chemat să meargă și să vorbească poporului el a spus „Eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară” căci vorbirea și limba îi erau încurcate (*Exod 4:10*). Moise și-a găsit scuze pentru că se simțea nepotrivit să facă slujba la care a fost chemat. Era natural pentru el să se simtă așa. El era nepotrivit de unul singur. Dar Dumnezeu nu-i cerea lui Moise să lucreze singur. El i-a oferit și alte resurse în ajutor: Dumnezeu Însuși, Aaron și abilitatea de a face minuni. Dumnezeu deseori ne cheamă să îndeplinim sarcini care par prea grele, dar nu ne cere să le facem singuri. Dumnezeu ne oferă resursele Lui, așa cum a făcut și cu el. N-ar trebui să ne ascundem în spatele neputințelor noastre, ca Moise, ci să privim dincolo de noi înșine, la resursele disponibile. Astfel, noi putem să-I îngăduim lui Dumnezeu să folosească contribuția noastră unică.

Egiptenii aveau multe zeități cu nume diferite. Moise voia să știe numele lui Dumnezeu, așa încât poporul lui Dumnezeu să știe cine l-a trimis la ei. Dumnezeu se prezintă ca fiind: „Eu sunt”, nume care descrie puterea Sa veșnică și caracterul Lui neschimbător. Într-o lume în care valorile, morala și legile se schimbă constant, noi putem găsi stabilitate și siguranță în Dumnezeul nostru neschimbător. Același Dumnezeu care i-a apărut lui Moise este Cel care trăiește în noi azi. Evrei 13:8 spune că „Dumnezeu este același ieri, azi și în veci”. Pentru că natura lui Dumnezeu este stabilă și demnă de încredere, suntem liberi să-L urmăm și să ne bucurăm de El, în loc să ne străduim să-L înțelegem în întregime.

Dumnezeu îi reamintește lui Moise despre promisiunile făcute lui Avraam, Isaac și Iacov, și folosește numele „Eu sunt” ca să arate natura Sa neschimbătoare. Ceea ce Dumnezeu a promis marilor patriarhi cu sute de ani în urmă, El va împlini prin Moise. Dumnezeu îi dă lui Moise numele prin care va fi cunoscut: „Eu sunt Cel ce sunt” – Cel auto-suficient și a tot-suficient.

Dumnezeu i-a spus lui Moise să spună oamenilor ce a văzut și a auzit la rugul aprins. Dumnezeul nostru vorbește și acționează. Unul dintre cele mai convingătoare moduri de a spune altora despre El este să descrii ce a făcut El și cum a vorbit El poporului Său. Dacă tu încerci să-L explici pe Dumnezeu altora, vorbește despre ce a făcut El pentru tine, pentru oamenii pe care îi cunoști sau pentru oamenii Bibliei.

În Exodul 3:18-20 vedem că liderii evrei au crezut și au acceptat mesajul lui Dumnezeu, pe când liderii egipteni l-au respins. Dumnezeu a știut ambele reacții dinainte. Acest lucru este mai mult decât o bună cunoaștere a psihologiei umane – Dumnezeu cunoaște viitorul. Orice credincios își poate încredința viitorul lui Dumnezeu, pentru că El știe ce are să se întâmple.

Lepra era cea mai de temut boală a timpului. Nu era vindecare pentru ea, iar moartea era precedată de foarte multă suferință. Prin această experiență Moise a învățat că Dumnezeu poate să provoace și să vindece orice fel de problemă. El a văzut că Dumnezeu are, într-adevăr, toată puterea și l-a abilitat pe el să exercite această putere pentru a-i scoate pe evrei din Egipt.

Moise a fost omul cel mai bine echipat pentru slujbă și, totuși, el se simte nevrednic. Dumnezeu însă îi promite prezența Sa și succesul pentru misiune. În versetele 4:10-13 Moise l-a rugat pe Dumnezeu să nu-l trimită pe el, pentru că nu era un bun vorbitor. Dar Dumnezeu privea problema lui Moise foarte diferit. Moise avea nevoie doar de ceva ajutor. Și cine altcineva putea să-l ajute mai bine decât Dumnezeu? Este ușor pentru noi să ne concentrăm asupra slăbiciunilor noastre dar, dacă Dumnezeu ne cere să facem ceva, atunci El ne va și ajuta s-o facem. Dacă slujba cerută de El implică unele părți slabe ale noastre, atunci noi putem să ne încredem în El că ne va da putere, curaj și abilitatea necesară.

Lecția este simplă: Dumnezeu ne cunoaște mai bine decât ne cunoaștem noi înșine, așa că trebuie să ne încredem în El și să ascultăm când ne cere să facem ceva. Voia Lui nu ne va duce unde puterea Lui nu ne va însoți. De aceea, umblă prin credință în promisiunile Lui!

